

روایت یک مسیر متفاوت در تلویزیون

ملکی هم اجرای برنامه را بر عهده دارند و یک خواننده هم در برنامه حضور دارد. در واقع یک ترکیب از بخش‌های مختلف را داریم که بتواند برای مخاطب جذاب باشد.

مجری «خونه مادری» درباره حال و هوای این برنامه گفت: ما سعی کردیم یک برنامه شبیه یک شب‌نشینی داشته باشیم؛ یک دورهمی که آدم‌ها در آن کنار هم هستند، با هم حرف می‌زنند، می‌خندند و مخاطب هم احساس کند در این جمع حضور دارد. چون برنامه قرار است در ایام ربیع پخش شود، تلاش کردیم فضای آن شاد باشد. هدفمان این بود که یک برنامه شاد و خانوادگی داشته باشیم که در کنار گفت‌وگو و روایت زندگی مهمانان، بخش‌های سرگرم‌کننده هم داشته باشد.

این نگاه به فضای برنامه، اهمیت ارتباط مجری با مخاطب را نیز بیشتر می‌کند. رفیعی که تجربه طولانی در اجرای تلویزیونی دارد، معتقد است مجری باید بتواند فضای رسمی استودیو را به محیطی قابل قبول و صمیمی برای مخاطب تبدیل کند. بخشی از این ارتباط از طریق زبان، بخشی از طریق بداهه و بخشی نیز از طریق شناخت موقعیت و مخاطب شکل می‌گیرد؛ مهارت‌هایی که به مرور زمان و با تجربه به دست می‌آیند.

در همین زمینه، رفیعی درباره مسیر ورود جوانان به بازیگری و اجرا نیز بر اهمیت یادگیری و کسب تجربه تأکید دارد. از نگاه او، علاقه به تنهایی برای ماندن در این حرفه کافی نیست و فردی که قصد دارد در این مسیر فعالیت کند، باید علاوه بر استعداد و علاقه، دانش لازم را نیز به دست آورد و با پشتکار، تجربه بیشتری کسب کند.

مسیر حرفه‌ای حسین رفیعی نمونه‌ای از فعالیت هنرمندی است که دو حوزه بازیگری و اجرا را در کنار یکدیگر تجربه کرده و هر کدام را در مقاطع مختلف زندگی حرفه‌ای خود ادامه داده است. او معتقد است مرز میان این دو حرفه اگرچه از نظر تخصص و شیوه کار روشن است، اما مهارت‌های مشترکی مانند توانایی برقراری ارتباط، تسلط بر کلام، شناخت مخاطب و قدرت بداهه می‌تواند زمینه ارتباط میان آنها را فراهم کند.

«خونه مادری» نیز تازه‌ترین تجربه رفیعی در حوزه اجراست؛ برنامه‌ای که تلاش دارد در کنار پرداختن به موضوعات زنان و خانواده، مخاطب خود را با فضایی شاد و متفاوت همراه کند و روایت زندگی مهمانان را در قالبی نزدیک‌تر به یک دورهمی تلویزیونی ارائه دهد. رفیعی در این تجربه بار دیگر در جایگاه مجری قرار گرفته است؛ جایگاهی که پس از سال‌ها فعالیت در تلویزیون، همچنان یکی از بخش‌های اصلی مسیر حرفه‌ای او محسوب می‌شود.

چالش‌های فعالیت هنری و همچنین ضرورت آموزش برای جوانانی که قصد ورود به بازیگری و اجرا دارند، از تجربه سال‌های فعالیتش گفت.

حسین رفیعی درباره آغاز فعالیت حرفه‌ای خود و اینکه چگونه از بازیگری به اجرا رسید، توضیح داد: اول بازیگر بودم. بازیگری می‌کردم و سال‌ها در این حوزه فعالیت داشتم. از سال ۷۷ چند تا کار اجرا کردم و بعد شدم مجری. بعد از آن به طور جدی برنامه‌های مختلف را اجرا کردم.

او ادامه داد: البته در کنار اجرا، بازیگری هم می‌کردم. یعنی این دورا در کنار هم پیش بردم. حتی در بعضی کارها به عنوان بازیگر، مجری را هم بازی کردم و همین باعث شد که تجربه هر دو حوزه را داشته باشم.

رفیعی درباره تفاوت میان مجری‌گری و بازیگری نیز گفت: اجرا یک سری تخصص‌های خودش را دارد که من در طول این سال‌ها از استادی که با آنها کار کردم، یاد گرفتم. اجرا مهارت‌های خودش را می‌خواهد و باید بلد باشی با مخاطب ارتباط برقرار کنی، کلمات را درست ادا کنی و بداهه خوبی داشته باشی. در همه جای دنیا هم بازیگرانی که خوب می‌توانند حرف بزنند، دایره کلمات خوبی دارند و بداهه خوبی دارند، طبیعتاً کار اجرا هم انجام می‌دهند. من هم از این قاعده مستثنا نبودم.

به گفته رفیعی، حضور همزمان در دو حوزه بازیگری و اجرا باعث شده تجربه‌های این دو مسیر حرفه‌ای برای او در کنار یکدیگر قرار بگیرند. بازیگری به او امکان شناخت نقش، شخصیت و موقعیت را داده و اجرا، مهارت حضور مستقیم و بی‌واسطه در برابر مخاطب را تقویت کرده است. در اجرا، برخلاف بازیگری که بخش زیادی از ارتباط در چارچوب نقش شکل می‌گیرد، مجری باید بتواند در لحظه فضای برنامه را مدیریت کند و متناسب با اتفاقات پیش‌بینی نشده واکنش نشان دهد.

رفیعی درباره حضورش در برنامه «خونه مادری» شبکه نسیم اظهار کرد: خونه مادری یک برنامه ترکیبی است که از مهمان، مسابقه، طنز و گفت‌وگو تشکیل شده است. ما با خانواده‌های مختلف و زنان موفق گفت‌وگو می‌کنیم و تلاش کردیم بخش‌های مختلفی را در کنار هم قرار بدهیم. در کنار من، سرکار خانم ندا

«خونه مادری» با محوریت بانوان، خانواده و سبک زندگی، از شنبه ۳۱ مرداد به مدت ۲۰ شب

حوالی ساعت ۲۳:۳۰ از شبکه نسیم روی آنتن رفته است؛ برنامه‌ای با اجرای حسین رفیعی و ندا ملکی که با مشارکت اداره کل امور بانوان و خانواده شهرداری تهران و به تهیه‌کنندگی مجید عباسی تولید شده است. این برنامه در ساختار خود از بخش‌هایی مانند گفت‌وگو با مهمانان، روایت زندگی زنان موفق و خانواده‌ها، مسابقه، طنز و موسیقی بهره می‌برد و تلاش دارد موضوعات مرتبط با زنان و خانواده را در قالبی صمیمی و سرگرم‌کننده با مخاطب در میان بگذارد.

انتخاب قالب ترکیبی برای «خونه مادری» این امکان را فراهم کرده که موضوع اصلی برنامه، یعنی خانواده و زنان، تنها در قالب گفت‌وگو دنبال نشود و روایت‌های مختلفی از زندگی و تجربه‌های مهمانان در کنار بخش‌های سرگرم‌کننده قرار گیرد. طراحی فضای برنامه به شکل یک دورهمی و شب‌نشینی نیز بخشی از همین رویکرد است؛ فضایی که قرار است مخاطب در آن احساس نزدیکی بیشتری با مجری، مهمانان و اتفاقات برنامه داشته باشد.

حسین رفیعی از جمله چهره‌هایی است که بخش قابل توجهی از خاطرات تلویزیونی چند نسل از مخاطبان را شکل داده است؛ بازیگری که فعالیت حرفه‌ای خود را از بازیگری آغاز کرد و در ادامه، اجرا را نیز به یکی از مسیرهای اصلی فعالیتش تبدیل کرد. او از سال ۱۳۷۷ به شکل جدی‌تری اجرای برنامه‌های مختلف را تجربه کرد و در سال‌های بعد، بازیگری و اجرا را همزمان ادامه داد.

رفیعی در گفت‌وگو با صبا درباره مسیر حرفه‌ای خود از بازیگری تا اجرا، تفاوت‌های این دو حوزه، حضور در «خونه مادری»،

